

Australien rundt på cykel II

Lige siden mit forsøg i 2002 på at cykle Australien rundt havde det ærgret mig, at jeg ikke havde fuldført.

Af Erik Straarup

En ny tur lå ikke lige for, da det både er dyrt og tidskrævende, og rent mentalt var jeg de første par år nok heller ikke i stand til at sætte mig op til endnu et forsøg.

Efterhånden fik jeg dog troen tilbage, jeg havde jo trods alt høstet en del erfaringer på første tur, der ville komme mig til gode ved et eventuelt nyt forsøg! Desuden satte jeg mig et noget mindre ambitiøst mål denne gang, nemlig kun at gennemføre, dog helst inden for 80 dage!

Jeg luftede tanken for familien og fik grønt lys!

Herefter var det bare at gå i gang med forberedelserne. Der skulle skrubes penge sammen, og jeg skulle have fri fra arbejde i 3 måneder. Jeg skulle også have flyttet 5 ugers ferie i 2005 til 2006, så jeg havde de første 10 uger af turen dækket ind økonomisk.

Da jeg sidst havde følt mig lidt forfulgt af enkelte roadtrains, søgte jeg om lov til at bære et logo fra Australian Red Cross på min ryg, for ligesom at nyde gavn af den goodwill der er omkring Red Cross, og samtidig ville jeg så fungere som levende reklamesøjle for Red Cross.

Australian Red Cross Bloodservice kørte i de dage netop en kampagne for at få nye

donorer, så det passede godt i deres kram. Mit samarbejde med dem blev så udvidet til, at jeg skulle besøge så mange donorcentre på min vej som muligt, så ville de sørge for lidt mediedækning.

Jeg tror, begge parter havde gavn af den ordning undervejs.

Denne gang ville jeg have telt med og derved blive mindre afhængig af roadhouse, og ville så kunne få mere ens dags-etafer.

Da jeg sidste gang mere eller mindre gik ned på grund af for dårlig kost visse steder, havde jeg denne gang en ethjulet trailer på slæb.

Traileren udmærker sig ved at kunne rumme en del ekstra drikke og fødevarer, nyttigt når jeg kom til de øde strækninger med langt mellem roadhouse.

Med trailer fjerner man også en del af vægten fra baghjulet på cyklen og får vægten tæt på jorden. Ulempen er, at traileren er ca. 3 kg tungere end opsætningen med bagagebærer/cykeltasker, og at der er 3 hjul, der skal dreje rundt. Det var jeg nu ikke så bekymret over, da jeg erfaringsmæssigt vidste, at vægten ikke betyder alverden, når man er på langfart. Jeg tog jo heller ikke derned for at sætte verdensrekord!

Jeg havde valgt en rute længere nordpå

denne gang, op til Innisfall og ad Gulf Development road vest på til Normanton, derefter ned ad Matilda Highway til Cloncurry.

Dette ville øge ruten med små 500 km i forhold til 2002.

Til gengæld ville jeg så undlade de 314 km mellem Katherine og Darwin, en strækning der rent mentalt er temmelig frustrerende, da man efter ankomsten til Darwin vender cyklen og kører tilbage til Katherine igen. Spildte 628 km efter min mening. Desuden kørte jeg strækningen i 2002 og havde ikke behov for at se området igen.

Broome var på "måske"-listen og ville i givet fald give yderlige 2 x 33 km. Sydpå havde jeg besluttet at følge kysten rundt om Eyre Peninsula, et plus på ca. 280 km.

Så alt i alt ville denne tur blive lidt længere end sidst. Disse afstikkere havde også den fordel, at jeg ville komme steder, jeg ikke havde været før.

Jeg havde på forhånd budgetteret med en tid på 74 dage, men havde i alt 81 dage til min rådighed.

New South Wales

Alt klappede, og den 24. juni 2006

fortsættes side 146